வைகுந்தக் கும்மி

OFFICE OF THE ... MADRAS

0-;85m,pp
N55
102141

...். இராஜரத்தின முதலியார்
...ர்மகள் விலாசம் பிரஸ் [அணா 4
...பாரயப்பிள்ளை வீதி, சென்னை-1.

ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில்

பஞ்சபாண்டவர்

வைகுந்தக்கும்மி

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்

நேரிசை வெண்பா

கூப்பிட்ட கையார்க் குதவுங் குருமறைநூல்
கூப்பிட்டு வாழ்த்தென் குணக்குன்றாய்—கூப்பிட்டு
மால்காணாச் சோதி மகிழ்ந்தளித்த சேயன்
கால்காணாய் நெஞ்சே கதி.

கும்மி காப்பு

முந்தியுதித்த விநாயகனே கைலை முக்கண்ணனிட . தன்
மகனே, தொந்திவயிற்று விநாயகனே நாயேன் சொல்லுவேன்
பஞ்சவர் பாரதத்தை. 1

மாயவனுருடன் ஐவர்கள்துரோபதை வைகுந்தஞ்சேர்ந்த
கதைபாட, தாயகமாகவிவன் நாவிற்குடியிரும் தாயேசரஸ்வதி
தேவியம்மா. 2

பரமனருளுங் குருபரனேவள்ளி பங்கனே தெய்வானை நாய
கனே, தருமர்கதைகளைப் பாடிடவேயெந்தன் வறுமை நோயெலாங்
தீர்த்திடுவாய். 3

பையரவின்மிசை பள்ளிகொண்டோன் பாரதமாங்கதை நான்
பாட, வையகந்தன்னில் விளங்கிவரும் நல்ல வாலசரஸ்வதி முன்
னடவாய். 4

குந்திமாதேவியர் மக்களுடன் ஐவர் கூடவேவைகுந்தஞ்
சேர்ந்தகதை, விந்தையதாகவே நான்பாடச்செந்தி வேலவன்பொற்
பதங் காப்பாமே. 5

பஞ்சவர்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தகதையது பாடவெந்நாளும் பிர
பலமாய், செஞ்சொற்புலவர் பொறுத்தருளுவீர் குற்றம் செப்புக்
தமிழின் பிழையதுவே. 6

நூல் வரலாறு

பஞ்சவர்சூதாடி நாடிழந்தார் மாயன் பாரதப்போர்தனை
யுண்டுபண்ணி, செஞ்சிலைகொண்டு ஸ்ரீராமர்துணையாக பஞ்சவர்
பாரதம் வென்றதுவே. 7

வாட்டமில்லாத்துரி யோதனன் நூற்றுவர் மன்னர்படையும்
மடியவடித்து, நாட்டிகஞ்சேர்அத்தி னுபுரிநீதியாய் தருமனுக்கே
பட்டங் கட்டிவிட்டார். 8

பட்டணம்நீதியாய் ஆறிலொன்றாகப் பணமொன்று கட்டளைத்
தான்நிறுத்தி, திட்டமதாக அரசுசெங்கோல்முறை திக்குவிஜயஞ்
செலுத்தினரே. 9

பையரவுதனிற் பள்ளிகொண்டமாயன் பார்புகழ்துவார பதி
யிருந்து, வையமறியவோர் தூதனுப்பித்தர்மர் மகிழ்ச்சியாயங்கே
வரவழைத்து. 10

தர்மதுரைதன்னை முன்னிறுத்தி யவர் தம்பியர்நால்வரும்
பின்னிறுத்தி, வர்மக்கலியனும் நாளைவருகிறான் வைகுந்தம்
போகவே வேணுமென்றார். 11

பாங்குடன்வைகுந்த வாழ்வுபெருந்திருப் பதியின்பாலிப்போ
நான்போவேன், நீங்களுங்கூடித் துரோபதையாளுடன் நிச்சயந்
தப்பாமல் வந்திடுங்கோள். 12

என்று சொல்லியவர் தங்களையேமாயன் ஏகுவீரென்றே
யனுப்பிவிட்டார், மன்றுதனில்தூரு வாசமுனிசாபம் வந்து பத்தா
யிரம் மக்கள்பட்டார். 13

நாமுமிருப்பது ஞாயமன்றேயினி நற்பதிவைகுண்டம் போ
வோமென்று, வாமனவதார மாயவன்தானங்கே வந்தொரு ஆலின்
கீழ்ப் பள்ளிகொண்டார். 14

பள்ளிகொண்டாலின்கீழ் கண்துயில்மாயனைப் பத்தியே
வேடனுமவ்வழியாய், புள்ளிமானோடு செவியிதுவேயென்று கள்ளமா
யம்பினை லெய்துவிட்டான். 15

விட்டகணைசென்று மாயவன்பாதத்திற் பட்டுருவக்கண்ட
வில்வேடன், பொட்டெனவோடிப் பதறியழுததுடன் பூமியில்
வீழ்ந்து புலம்பலுற்றான். 16

மானென்றுநா னம்பெய்துவிட்டேன் சாமி வஞ்சகமில்லை
யென் னெஞ்சகத்தில், தேனுண்ணும்லட்சுமி மாதுபங்காவுந்தன்
சிந்தையறியுமே யென்மனதை. 17

வெம்பியேவிம்மி யழுதலுற்றான்வேடன் அம்பதைவாங்கியே
தான்பார்த்து, முன்புவிதிப்படி தப்பாதுநீயும் கும்பியழுகாதே
வில்வேடா. 18

அத்திபுரத்தில்நீ சென்றுநின்றேதர்மர் ஐவரையுங்கண்டு ஓர்
வசனம், பத்திசேர்ஐவரில் வீமன்விஜயனென் பக்கம்வருகவே
சொல்லை யென்றார். 19

நல்லதென்றேசொல்லி அத்திபுரத்தினில் ராசன்துரை தர்மர் வாசல்முன்னே, சொல்லுவேன் விண்ணப்பங் கேளுமென்றுவேடன் சொல்லுவான் ஐவரைத் தான்பணிந்து. 20

மாயவன்துவாரகா பட்டணத்தைவிட்டு வடிவேல்மூலையோ ராலடியில், ஆயாசமாகவே வீமன்விஜயனை அரைநொடிதன்னில் வரச்சொல்லினர். 21

வேடனுஞ்சொல்லி யவன்போனன் தர்மர் வீமன்விஜயனைத் தானழைத்து, தாடாண்மையுள்ளநற் றம்பியரேயேதோ சாமியுஞ் சொல்லிய சஞ்சலத்தை. 22

நீங்களிருபேருஞ் சென்றவரைக்கண்டு நேரானவார்த்தை வகையறிந்து, தாங்கும்பலமெல்லாம் வாங்கிடுவான்நீங்கள் சாமி யைக் கையாலே தீண்டவேண்டாம். 23

அண்ணல்மொழிப்படி யாமெனவேயவர் ஆலடிதன்னிலே பள்ளிகொண்ட, கண்ணனைத்தேடி வருகையிலேயவர் காலிலே ரத்தத்தின் சேறுகண்டார். 24

கண்டுகலங்கியே தெண்டனிட்டுவீமன் கைபதறதம்பி மெய் பதற, அண்டர்பணிந்திடும் பாதமதில்ரத்தம் அண்டவேயெய்தவன் யாவர்சொல்லும். 25

தேவர்கள் நான்முகன்முக்கண்படைத்திட்ட சிவனுனுமென்ன இன்னிலத்தில், யாவர்களானுலும் இன்னதென்று சொன்னல் இப்போதவர்தலை கொய்திடுவோம். 26

கோபங்கொள்ளாதே போர்வீமா சற்றும் குற்றம்நினையாதே வில்விஜயா, பூவில்துருவாச மாமுனிசாபமே பூண்டது யென்வினை மூண்டதென்றார். 27

அத்திபுரத்துக்கரசுசெய்யும் நீங்கள் ஐவருந்துரோபதை யாறு பேரும்,பத்தியாய் வைகுண்டம் வந்திடுங்கள் உங்கள் பக்கத்துணை யாக நான்வருவேன். 28

என்றுசொல்லிவீமா வில்விஜயாஇப்போ ஏதோயென்தேகம் படபடப்பாய், குன்றியுயிர்விட்டுப் போகுதையாவென்னைக் கூடியிரு வருந் தூக்குமென்றார். 29

காயாம்பூமேனியாய் எங்களண்ணா வுன்னை கைதொட்டு தூக்கவே சொல்லவில்லை, ஆயாசமேயிந்த வில்குதையைத்தொட்டு ஆலித்தெழுந்திரு மென்றுரைத்தார். 30

வாடியவிற்குதை யாலேயவர்பலம் வாங்கியேவைகுந்த வாசல் கண்டார், தேடியேவீமன் விஜயனுமேயங்கே செய்சடங்குசெய் தடக்கிவிட்டார். 31

அடக்கமுஞ்செய்து வரும்வழியில்நல்ல ஆயன்துவாரகா பட்ட ணத்தில், தடுக்குடனேகள்ளார் கொள்ளையிட துடித்தங்கே வீமனும் அர்ச்சுனனும். 32

போர்க்கஞ்சாவீமனுந் தெண்டெடுக்கப் பலம் போதாமல் நொந்து மனதிலெண்ணி, ஆர்க்கஞ்சாவீரன் அர்ச்சுனனும்வில்லை அடக்கிவளைக்க வலிமையில்லை. 33

இங்கேயிருக்கவும் நீதியில்லை நாமும் வந்தவழியேனும் போவோமென்று, தங்காமல்அத்தி புரத்தினுக்கேசென்று தர்ம னைக்கண்டு அடிதொழுதார். 34

அடிதொழுகின்ற தம்பியரே நம்மை ஆயனழைத்திட்ட செய்தியென்ன, வடிவுள்ளவீமா வில்விஜயா அந்த மார்க்கந்தெரி யவே சொல்லுமென்றார். 35

சொல்லுவோம் சுவாமியின் பாதத்திலேயேதோ வில்லம்பு பட்டுத் தட்டுருவி, வெல்லுங்கரந்தொடை யாடியதைக்கண்டு விற்குதை நீட்டியே தூக்கிவிட்டோம். 36

வில்லின்வழியே யிருவர்பலத்தையும் மெய்யிருகையினால் வாங்கிவிட்டார், வல்லவர்போலவர் கூடுவிட்டுத்திரு வைகுந்த வான்கதி சேவித்தாரே. 37

அண்ணாவென்றேயவர் சொல்லுமொழிகேட்டு அழகானதரு மருஞ் நெஞ்சுருகி, மண்ணினில்வீழ்ந்து புரண்டழுது சுவாமி வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாரே தம்பிகளே. 38

காரார்ந்தமேனியன் பாதத்திலோரத்தம் கண்டீர்களோதம்பி போர்வீமா, யோரார்ந்ததிண்புயன் செல்லுந்திருவடி வில்விஜயா நாம் காண்பதெப்போ. 39

என்றுபுலம்பி பரதவித்தார் தர்மர் குந்திமாதேவியுங் கூடியழு தார், கன்றதைத்தேடிய மான்போலேமிகக் கதறியழுதாளே துரௌபதையாள். 40

அழுதுபுலம்பி மனதாறியவர் அத்திபுரத்தினில் வீற்றிருந் தார், பழுதுபோகாமல்ரெண் டய்யமார்கள்வந்து பங்குமனையை விற்ற ஞாயஞ்சொன்னார். 41

அய்யமார்ஞாயமுந் தான்கேட்டு தர்மர் ஐந்துநாள்போனபின் வாருமென்றார், மையவேஅத்தி புரத்தெருவீதியைப் பார்த்துக் கலியனுந் தோன்றிடவே. 42

தாயார்தலையில் சுமையைவைத்து அவன் தன்கையில்சட்டியும் தானெடுத்து, பாயுந்தலைச்சுமை முன்னேவைத்துப் பெற்ற பாக்கிய வானுக்கு முட்டியொன்று. 43

கொண்டபெண்சாதிக்கு குதிரைவைத்துப்பட்டுக் குடையும் அவனே பிடித்துவர, கண்டந்தவீமனும் அண்ணாவென்றேவரக் கலியன்வந்ததைக் கண்டாரே. 44

அப்போதேபார்ப்பாரும் வந்தார்கள் அங்கே அடிதடியும்மடி பிடியுடனே, செப்பரிதாகிய எங்கள்வழக்கைநீ தீர்க்கவேவேணு மென்று தானுரைத்தார். 45

பரிட்சித்துநாளே அரசாளுவானுங்கள் பங்குமணோயன் தீர்ப்பாமெனன்று, வரிசையதாகவே அய்யமார்க்குச்சொல்லி வந்தவழியே அனுப்பிவைத்தார். 46

இந்தவிதமாய்க் கலியன்வந்தான் நமக் கிங்கேயிருக்கவே போதாது, சொந்தமதாகிய தம்பியரைநோக்கிச் சொல்லுவார் தருமரும் நல்லவழி. 47

அத்திபுரத்தை யரசாளநம்மா லானதல்லாற்றம்பி சொல்லுவேன்கேள், சத்திசேர்வைகுண்டந் தேடவேணும்நம்ம சாமிபதம் இனி நாடவேணும். 48

ஆரடாபோர்வீமா வில்விஜயா தம்பி யானநகுல சகாதேவா, பாருள்ளநம்ம வருச்சுனனுரிட பாலனுக்கேமுடி சூட்டவென்று. 49

வெற்றிபெறும்நல்ல நாரணனுரிட விந்தைப்பாதம் இனிக் காணவேணும், அத்திபுரத்தை யரசாளும்பரி சித்தனுக்கே முடி சூட்டவேணும். 50

ஆனைகுதிரைகள் சோடியணியாய்நம்ம அத்திபுரத்தை யலங்கரித்து, சேனையெல்லாமிங்கே விளித்திடுங்கள்நம்ம தேசமெல்லாஞ் சேதி செப்பிடுங்கோள். 51

நாமநட்சத்திர முகூர்த்தமிட்டு நம்ம நாட்டிலுள்ளோரெல்லாங் கூட்டமிட்டு, வாளபிமன்னன் பெற்றசுதனுக்கு வாய்த்த தென்றேமுடி சூட்டிவைத்தார். 52

பாட்டியாளாகிய குந்திமாதேவியை பக்கத்துணையாக முன்னிறுத்தி, வாட்டமில்லாதைவர் துரோபதையாளுடன் வைகுண்ட வாழ்பதி செல்லவென்றே. 53

தாயாரைப்போற்றி அடிபணிந்தேஐவர் தன்னுடன் திரௌபதை தாள்பணிந்து, வாயாரநல்ல வசனமுஞ்சொல்லிநீ வாழ்த்தி விடைதர வேணுமென்று. 54

குந்திமாதேவி யலறிவிழுந்தங்கே கோவென்றழுது மனமெலிவாய், யெந்தனிடமக்கள் பஞ்சவரேயெனக் கெள்ளுந்தண்ணீருமிரைப்பவரார். 55

பரிட்சித்திருக்கிறுன் அஞ்சவேண்டாந்தாயே பாரம் அவன்மேலே வைத்துவிட்டோம், சரியாகவிடை கொடம்மாவென்று வாங்கியே அப்புறம் போகலுற்றூர். 56

காந்தாரியென்னும் பெரியதாயாரையும் கண்டடிபோற்றி மிக வணங்கி, வானந்தமாயெங்கள் மாயன்திருவடி வைகுண்டம்போக விடைகொடம்மா. 57

அட்டிசொல்லாதேநீ நூற்றுவரைப்பெற்ற அன்னைகாந்தார மன்னன்மகளே, மட்டடங்காத்திரு வைகுண்டமேசெல்ல வாழ்த்தி விடைதர வேணுமென்றூர். 58

குந்திமாதேவியர் தன்னருளால்வந்த குஞ்சரம்போலுறு பஞ்சவரோ, எந்தனுக்குமந்த குந்திமாதேவிக்கும் எள்ளுந்தண்ணீரு மிறைப்பவரார். 59

காந்தாரிகொந்து மனதாறிமாயன் காரணவைகுண்டம் போங்க ளென்றாள், சாந்தமாக விடைகொடுக்கஅவர் தன்பதியாரை யகல விட்டார். 60

பொன்னும்புதையலும் என்னசெய்யும் உயிர் போம்பொழுது வரக் கண்டதுண்டோ, மண்ணுலகாசைகள் வேண்டாமென்றே யுயர் வைகுண்டம்போகத் துணிந்தாரே. 61

அத்திபுரத்தை யரசுசெய்யும்பரீச் சித்துவரச்சேனை சூழ்ந்து வர, வெற்றிவெண்சாமரை சூழ்ந்துவரக்கையில் வெண்குடை காணக் கவரிதுள்ள. 62

விஞ்சுதர்மர்வீமன் விஜயன் நகுலன்மெய் வீசும்சகாதேவன் துரோபதையும், வஞ்சகக்கலியுக மாகாதென்றேயவர் வடக்குத் திசையில் நடக்கலுற்றார். 63

பரிந்துநடக்கின்ற ஐவரையுங்கண்டு பட்டணம்வாய்விட் டலறி யழ, திருந்துபரிசித்து மன்னர்படையுடன் செயசெயவென்றனர் பின்னடக்க. 64

பாற்குடியான பேருந்தொடர்ந்தைவர் பாதம் பணிந்தங்கே தெண்டனிட்டு, ஆறிலொன்றான கடமைகொள்ளும் ஐவர் அருமை நோக்கி நினைந்துருக. 65

அங்கங்கேநின்றவர் தான்புலம்பஇந்த அத்திபுரத்தையரசாள, செங்கோல்முறைவழி நானறியேனென்று தேம்பிநின்றேபரி சித் தழுதான். 66

விரசுபற்றியிவர் பின்தொடர்ந்துவந்த மிக்ககுடியான பேர்க ளுக்கும், அரசுபெற்றபரி சித்தனுக்குஞ்சொல்லி அத்திபுரத்துக் கனுப்பிவைத்தார். 67

அத்திபுரத்துக் கனுப்பிவிட்டு ஐவர் அங்கே வெகுதூரம் போகையிலே, பத்திசேர்கங்கைக் கரைகாணவேநின்று பஞ்சவர் துரோபதை நீராடி. 68

ஆண்டியென்றே வேடம் பூண்டுகொண்டே யவர் அப்புறம் போகையில் சித்ரவனம், தாண்டியரிய வனங்கடந்துமலை தங்கும் வனத்தில் நடந்தாரே. 69

ஆளிபுலிசிங்கம் வாழும்வனம்விட்டு அப்புறம்ஐவரும் போகை யிலே, ஏழுபரிகட்டித் தேரேறுஞ்சூரியன் யேகிக்கடலுள் புகுந் திடவே. 70

வேந்தர்நடக்கவே கால்வெளிச்சமாக வெண்ணிலாத்தோன்றி யுதயமதாய், மாந்தரறியா தாக்கர்வனம்விட்டு வந்தேகடப்ப மரத் தடியில். 71

தங்கியிருந்துமே தர்மரும்மாயவன் தம்பிமார்நால்வருந் துரோபதையும், அங்கவர்தங்க மனதறியநம்ம வத்திபுரந்தேடிப் போவாராம். 72

மனதொன்றறியாத மன்னவனே முன்னே மாம்பழமானது சாட்சியுண்டோ, இனியொன்றுஞ் சொல்லாதே வைகுண்டம் போவது ஏற்குமென்றே ஐவர் தானடந்தார். 73

அந்தவனம்விட்டு அப்புறம்போகையில் ஆதித்தனங்கே யுதயமதாய், விந்தையதாகவே சூரியனைக்கண்டு மெய்யடிபோற்றியே தெண்டனிட்டார். 74

காளிபூதங்களும் வாழும்வனம்விட்டு காண்டாமிருக வனங் கடந்து, ஆளிகள்வாழும் வனத்தில்வந்தாரங்கே அக்கினியாறொன்று தோன்றியதே. 75

வையமதையெங்கும் ஓரடியால்கொண்ட மாயன்பதத்தை மனதிலெண்ணி, ஐயமில்லாமல் குறுக்கேவருகின்ற அக்கினியாற்றைக் கடந்தாரே. 76

அக்கினியாறு கடந்துபின்னேவர அண்ணல்துரைதர்மரேது சொல்வார், பக்கல்வருகின்ற தம்பியரேவெகு பாவம்வருமிந்த வில்லுகளை. 77

அம்புகள்பூட்டி யிடுஞ்செயலால்நமக் காவதென்னோ பொல்லாப் பாவமென்ன, தம்பியர்நால்வரும் அண்ணல்மொழிப்படி தண்ணீரில்போக யெறிந்துவிட்டார். 78

போறவழிதடம் நேருதப்பியொரு பூங்காவில்நின்று திகைத்திடவே, காருறுமேனிய னைவர்முன்னாகக் கணபதியாய்வழி காட்டலுற்றார். 79

கட்டழகரைவர் போகையிலே யங்கே கந்திருவன்வந்து சேர்ந்துக்கொண்டு, யெட்டிவழியை மறித்துக்கொண்டு வெகு வீறுடனேநீங்க ளாரெனவே. 80

அத்திபுரமெங்கள் பட்டணந்தானடா அய்யர்பேர்பாண்டு மகாராசன், சத்தியந்தவறாத சந்தனுராசாவின் தன்குலந்தானடா யெங்கள்குலம். 81

உங்கள்குலத்தினில் நூற்றுவர்தங்களை ஒக்கமடித்தவர் நீங்களன்றோ, தங்கிநின்றேபழி தாங்களடா அது தப்பினாலுங்களோர் போங்களடா. 82

வைகுண்டம்போகிறபேர் நாங்கள்பழியேற்கமாட்டாதென்றே யைவர் தானுரைக்க, ஐயப்படாமலே துரோபதையாள் தன்னை அடக்கியெடுத்தங்கே நடக்கலுற்றார். 83

கொல்லத்துணிந்தானே போர்வீமன் அந்த கோபமறிந்தாரே தர்மதுரை, அல்லதம்பிநாம் வைகுண்டம்போகிறபேர் அவனைக் கொல்லவினி யாகாதென்றார். 84

ஆகாதென்றேசொல்லக் கந்திருவன் றன்னை அப்புறம்கையால் பிடித்தெறிந்து, வாகாய்துரோபதை யாளையுங்கூட்டி வடக்குத் திசையில் நடக்கலுற்றார். 85

அந்தவனம்விட்டுப் போகையிலேபெரி தானவனமொன்று அவ்விடத்தில், சந்தோஷமாகவே ராஜரிஷிதன்னை தான்கண்டு பஞ்சவர் தாழ்ந்துநிற்க. 86

அஞ்சவேண்டாமடா நாகமடந்தைய ராடியபொய்கை யிதுவாகும், வஞ்சகக்கலிபோக நீங்களும்நீராடி வாருமென்றேமுனி தானுரைத்தார். 87

உரைத்தபடியதில் நீராடியவர் உள்ளமகிழ்ந்து இருக்கையிலே, சிறக்கவேநாக மடந்தையர்வந்து தென்னவரைவரைத் தான் வணங்க. 88

எங்களிருப்பிடம் நாகலோகமங்கே யேகியேநீங்கள் வரவேணும், உங்களைப்போலவே பிள்ளைகளைநாங்க ளிங்கிதமாகப் பெறவேணும். 89

வேணுமெனுஞ்சொல்லை தர்மறிந்துமே விந்தையதாகிய கன்னிகளே, பேணியழைக்கவும் நீதியல்ல நாங்கள் பேரான வைகுண்டம் போரவர்கள். 90

போகவென்றேசொல்லி நாகமடந்தையர் போற்றியராஜ ரிஷியுடனே, ஆகமகிழ்ச்சியாய் வைகுந்தம்போகவே ஆனவிடையுங் கொடுத்தாரே. 91

விடையதுகொண்டு வனம்போகவழி மீதிருந்தேயொரு பாம்பு வர, அடையவேபற்றி விழுங்கியதைக்கண்டு ஆலித்துவீமன் கிழித்தெறிந்தான். 92

பாம்புருமாறியோர் பார்ப்பானுகவே பார்த்தங்கேதருமரும் ஏதுரைப்பார், சாம்பசதாசிவன் தன்செயலோரிஷி · தன்சாபமோ விங்கே சொல்லுமென்றார். 93

வாசமுனிவர் பூசைக்குசிஷனுன் மாமலர்கொண்டு வரும்வழியில், நேசமதாயொரு வஞ்சியரைக்கண்டு ஆசைமயலாகி நின்றுவிட்டேன். 94

செப்பரிதாகிய பூசைதப்பிமுனி அப்பவே பாம்பாகத் தான் சபித்தான், எப்பவென்சாபமும் தீருமென்றேனவர் பொற்பாதம் பட்டிடப் போகுமென்றார். 95

வேதியனிம்முறை சொல்லிவணங்கியே வேறோர்வனத்திற் றுன்நடக்க, ஆதிமுன்னேனை மனதிலெண்ணியவர் அப்புறந்தானே நடக்கலுற்றான். 96

அந்தவனம்விட்டுத் தூரவழியாக அப்புறம்யோசனை தான் நடக்க, விந்தையதாக அசுவமுகப்பெண்ணாள் வில்விஜயன் தன்னைத் தானடக்க. 97

விசயனைக்கையாலே தீண்டிடவேயந்த மெல்லியாள் சாபமும் தீர்ந்திடவே, அசுவமுகம்விட்டுத் தன்னுருவாகியே ஐவரைப் போற்றி நடக்கலுற்றாள். 98

அடிதொழுதப்புறம் நடக்கையிலேயுனக் கசுவமுகமானதே தெனவே, வடிவுள்ள காளிமுனி மனைவிநானே மாகாளியென்றுமே யென்பேராம். 99

அந்தரங்கமாக வேறுமுனியிடம் ஆசைகொண்டே னதைத்தா னறிந்து, சிந்தைவெகுண்டென்னை யசுவமுகமாகச் செய்துவிட் டாரையா யென்கணவன். 100

மெய்யன்கணவன் அடிபணிந்தேயிந்த வீண்சாபந்தீர்வது யெப்போதென்றேன், ஐவரும் வைகுண்டம் போகையிலேகண்டால் அருஞ்சாபந்தீரு மெனவுரைத்தார். 101

அன்றுரைத்தபடி தீர்ந்துதென்றுபோக ஐவர்வெகுதூரம் போகையிலே, மன்றலும்நல்ல மறலியாற்றங்கரை வந்துகண்டே ஐவர் நிற்கையிலே. 102

ஆறுபெருகி வரக்கண்டே வீமன் அப்புறம் ஐவருடன் தாண்ட வென்று, பாருலகாண்ட தருமர்விஜயனை பக்கமிருதோளில் தூக்கி வைத்து. 103

ஐவரின் தேவி யழியாதகன்னியை அடைவாயிடையிலே தானிடுக்கி, பையநகுல சகாதேவர்தன்னையும் கையிலேதூக்கி நடக்கலுற்றார். 104

அப்புறம்வீமன் பெருகிவருகின்ற ஆற்றிலிறங்கி வருகையிலே, செப்பரிதாகிய மறலியாறுமின்னு மிப்படிபெண்ணுரு வாகியதே. ()

கருணைமிகுந்திடும் நாகமதுநீயும் கங்கைநீரானதே னென் றுரைக்க, அருணமுனியிட பெண்சாதிநானுகும் ஆசைமயல் கொண்டு வேறேயொரு. 106

பத்தாவைக்காணுமல் சோரத்தனமொரு பாரமுனியோடு சேர்க்கையுமாய், மெத்ததவம்புரி யென்கணவன்கண்டு வற்றுத நீராகச் சாபமிட்டான். 107

வெய்யகொடுஞ்சாபம் பொல்லாதுதீர்ந்திடும் வேளையெப்போ தென்று நான்கேழ்க்க, தையலேயுன்சாபம் தீரவென்றுஙிங்கே தர்மர்வரத்திரு மென்றுரைத்தார். 108

சென்றுவுங்களிட பாக்கியத்தால்சாபம் தீர்ந்துதென்றே மங்கை தான்போக, அன்றுமொழிப்படி மாயனைத்தேடியே அப்புறம் ஓர்தினம் போகலுற்றார். 109

போறதடத்தினிற் றூர்நிமித்தங்கண்டு போகும்பொழுது ஐவரும் துரோபதையும், காருறும்பூங்குழல் துரோபதையாளுக்கு கனத்த அசதியு மூண்டதுவே. 110

மெய்பதறஅம்மன் கைபதறமுகம் வேர்வையதாகி விறுவிறுப் பாய், தையல்நடையுமே தள்ளாடிச்சிவன் தன்னைநினைந்து புலம்ப லுற்றாள். 111

பண்ணுந்தவஞ்செய்யும் புண்ணியமோவண்ணம் பத்திரகான கம் தன்னிலேதான், கண்ணுமிருண்டு வருகுதையோவென்று கார் மேகவண்ணனைத் தான்தொழுதாள். 112

கந்துவதாயெந்தன் சத்துவகிக்குது காட்டிலென்னை மெள்ளக் கூட்டிவர, முந்திவிதிப்படி வந்துதென்றே யம்மன் சிந்தையிலெண் ணியே தான்விழுந்தாள். 113

புட்பவிமானமும் வந்திடவேகூடு போட்டுவைகுண்டம் வழி சென்றாள், அப்போதேகூட்டை யெடுத்தடக்கிப்பின்னும் ஐவரும் கூடி நடக்கலுற்றார். 114

தூயசிவனடி தானினைந்தேதர்மர் தோத்திரஞ்செய்து துதிக்க லுற்றார், ஆயாசமாகத் துரோபதை செத்ததேனண்ணாவென்றே வீமன் தான்கேட்க. 115

செறுக்களஞ்செய்து வருகையிலேநம்மை சேர்ந்தபடையும் பெருகையிலே, அருக்கன்மகன்மீதி லாசைகொண்டாளிவள் ஆன தாலிந்தக் கோரமென்றார். 116

மனதினிற்றேடியே தம்பியைவர்கூட வரும்வழிதூர வருகை யிலே, சினத்துடனேயொரு சிங்கம்வந்தேயவர் சிந்தைகலங்க விரட்டிடவே. 117

சிங்கத்தைக்கண்டுமே ஐவரடுத்திட சீறியேவாய்நெடு மூச் செறிந்து, பொங்கியவரை விழுங்கையிலேவீமன் செங்கையால் வாயைக் கிழித்துவிட்டான். 118

வாய்கிழித்தவுடன் நான்மறைவேதியன் வடிவாகக்கண்டனர் தர்மதுரை, மாயன்செயலோ ரிஷியிடத்தில்வந்த மாசாபமேதோ வுரையுமென்றார். 119

சொல்லுமென்றேதர்மர் தான்கேட்க அவன் சொல்லுவான் மாய ரிஷிதனக்கு, வல்லவன் பூசைக்குப் பூவெடுக்கச்சிங்கம் வந்த டிக்கச்சிவன் தான்மடிந்தேன். 120

தோஷமுமுங்களைக் கண்டதினால்ரிஷி தொல்லுருவாகினே னென்றுரைத்தார், மாயவன்சொல்லை மனதிலெண்ணியைவர் வந் திட வேறே வனத்திடையில். 121

நேயமாயேன முனிவனைக்கண்டார் நின்றடிபோற்றியே தெண்டனிட்டார், தெண்டனிட்டவரை மாமுனியுங்கண்டு சீருடன் வாழ்த்தி யிருங்களென்றார். 122

வாரும்துரைதர்மா அத்திபுரம்விட்டு மாவனந்தாண்டி வெகு தூரம், பாருள்ளசீமையும் பூமியும்விட்டிங்கே பஞ்சவர்வந்திடுஞ் சேதிசொல்வீர். 123

சீமையுஞ்செங்கோல் மணிமுடியும் பரிட் சித்தனுக்கேபட்டங் கட்டிவைத்தே தாம். பாரினையோரடி யாலளந்தமாயன் நீங்கவே வைகுந்தம் போறோமென்றார். 124

எனமுனிவர் தான்கேட்டுநீங்கள் என்முகம் பார்க்கப் பசி தீரும், ஆனவைகுண்டம் வெகுதூரம்நீங்கள் அத்திபுரத்திற்குப் போங்களென்றார். 125

சிந்தையில்வேறே நினைப்பதுண்டோ வெங்கள் சீமைபூமி யினில் ஆசையுண்டோ, மந்திரரூபியாம் மாலயன்வாழ்திரு வைகுந்தந் தேடியே போறோமென்றார். 126

புந்திமகிழ்ந்து முனியறிந்து இவர் போவதுநிச்சயமா மெனவே, இந்தவழிதானோ தேவர்கள்காண்பது என்று முனியும் அனுப்பிவிட்டார். 127

மாலோனைத்தேடி மனதிலெண்ணிஐவர் மற்றுமொரு வனம் போகையிலே, ஆலத்தைப்போலொரு வல்லரக்கிவழி அண்டிருந் தங்கே படுத்தனளே. 128

போறவழியைத் தடுப்பதென்ன வாயில் புகுந்துகிழித்து வெளியேவர, ஆருந்துதிக்கின்ற இலக்குமியைப்போல் ஐவர்முன் னகவே நின்றனளே. 129

ஏதுடாதேநீ யிந்தவேஷங்கொண்ட தெப்படியென்று தான் கேட்க, வாதுதவயோக மாமுனிதன்மகள் மாசிவமுனியைக் கைக் கொண்டேன். 130

அம்முனியாரிட சொல்தவறவென்னை அன்றேயரக்கியாய்ச் சாபமிட்டார், செம்மையாய்நீங்களும் இங்கேவர வுங்கள் சித்தத்தி னல்சாபம் தீர்ந்ததென்றாள். 131

அன்றேயதனை யனுப்பிவிட்டு ஐம்பத் தாறென்றயோசனை தான்கடந்து, சென்றேவழியெங்குங் காணும லவர் சிந்தைமயங்கக் கணபதியாய். 132

பிள்ளையாரங்கே வழிகாட்டஅவர் பொன்னடிபோற்றி அடி வணங்கி, வள்ளல் தூருவாச மாமுனிபட்டணம் வந்துகண்டா ரைவரப்போது. 133

காருவளம்பதி நேர்த்திகளும்கனி கண்டாரம்பொங்கும் பாத்தி களும், கோபுரம்கொத்தள வீதிகளும்சுற்றிக் கோட்டையுங் கண்டு மனமகிழ்ந்து. 134

தஞ்சமென்றேதூரு வாசமுனியிட தன்னடிபோற்றி மிக வணங்கி, அஞ்சலென்றே தானுரைக்க ஐவரையுமவர் பார்த் திரைப்பார். 135

பத்திசேரைவராம் நீங்களுமேயிந்தப் பாதைவழிவனந் தாண்டி வர, அத்திபுரநாடு சேனைதளம்விட்டு ஐவரும்வந்திட்ட சேதி யென்ன. 136

மாமுனியேதூரு வாசரிஷியெங்கள் வையகத்தாசை மறந்து விட்டு, பூமியையோரடி யாலளந்தமாயன் பொற்பாதம் காணவே போறோமென்றார். 137

போறோமென்றுசொன்ன பஞ்சவரேயுங்கள் புண்ணியர்பூர் வீகஞ் சொல்லுவேன்கேள், பாராளுங்குந்தியுன் தாயுந்தகப்பன் வெள்ளை பாண்டுமகாராசன் மற்றதுங்கேள். 138

கன்னிகாமண்டபத் தேயிருக்கத்தெய்வக் காரணமாய்ப் பிண் டம் வந்ததுவும், அன்னதினால்நீங்கள் அத்திபுரத்தை அரசாள வந்த வழிமுறையும். 139

அண்டர்பணிந்திடும் செங்கண்மாலேயுங்கள் ஐவரைக்காக் கிறோ மென்றதுவும், மண்டலந்தன்னிலே நூற்றுவரைக்கொன்ற மாயமுஞ் சொல்லிக் கதைமுடித்தார். 140

வாஞ்சையாய்வைகுண்டம் போகவென்றேமுனி வாழ்த்தி விடையுங் கொடுத்திடவே, பூஞ்சோலைமாவனந் தன்னில்வந்தா ரந்த பூங்காவில்மாகாளி கோவில்கண்டார். 141

மாகாளிதன்னை மிகவணங்கியவள் வாழ்த்திவிடையுமே தான் கொடுக்க, வாகானபஞ்சவர் பத்தாறுயோசனை வந்துவிட்டாருச்சி மாமலையில். 142

பஞ்சவர்வந்திட வல்லரக்கர்கண்டு அஞ்சாமல் நின்று வழி மறித்தார், நெஞ்சில் பயமற்று வந்தவராரென்று நோகச்சண்டை யுஞ் செய்தனரே. 143

கண்டுபலவீமன் வல்லரக்கர்களைக் கையினால்வாரி யெறிந்து விட்டான், வண்டனரக்க னெழுந்துமுன்னேநடை கொண்டு வெகுதூரம் போகையிலே. 144

போறவழிதான் துலையத்தர்மர் புகலுவார்முன்கதை யொன் றெடுத்து, நேரேவெகுதூரம் போயவுப்பாயங்கே நின்றாரேயால மரத்தடியில். 145

ஆலடிதன்னிலே வீற்றிருந்தாரைவர் ஐயன்துணை யெனவே நினைந்து, மாலோன்கருடனைப் போயங்கேயைவர் மனதையறிந்துநீ வாருமென்றார். 146

துய்யகழுத்தினில் வெள்ளையதாயவர் தோடுசிறகு சிவப்புற வே, வையந்துதிக்கவே வட்டமிட்டோடியே வந்திட்டாரங்கே கருட னுமே. 147

நேட்டமுடனைவர் கூட்டமதாய்வந்த செய்தியென்னவென்று தான்கேட்க, வாட்டமில்லாத்திரு மாலழகர்வாழும் வைகுண்டம் போகிறோ மென்றுரைத்தார். 148

நீங்கள்திருப்பதி காண் பீர்களோயிது நோல்லவுங்களூர் போங்களென்ன, தாங்காதவார்த்தைநீ சொல்லாதேசாமி சத்தியம் நாங்கள் மறப்பதில்லை. 149

ஐவர்மனதை அறிந்துகருடனும் ஆரும்வைகுண்டமே போயு
ரைப்பான், மெய்யவனைக்கண்டு தோத்திரங்கள்செய்து வெளிப்பட்
டாரங்கே வெகுதூரம். 150

தூரவழியவர் தான்நடக்கத்தம்பி துய்யசகாதேவன் மெய்
யசந்து, நோய்வழிநானே போவதில்லையெந்தன் நெஞ்சுபதைக்கு
தென் றேயழுதான். 151

கண்கள்சுழன்று விழுந்திடவேயவர் கண்டுமடியினில் தூக்கி
வைக்க, தங்கவிமானமும் வந்துநிற்கஅவர் தம்பிசகாதேவ னேது
ரைப்பார். 152

போறேன்பயணம் அழுகாதேஐயாவே புனத்தினில்புரண்டு
விழுகாதே, நாரணன்தோத்திரம் செய்துகொண்டேயுயிர் நல்
வழிவைகுண்டஞ் சேர்ந்ததுவே. 153

தம்பியையங்கே யடக்கஞ்செய்து அண்ணல் தன்னிடத்தே
வீமன் தான்கேட்க, நம்புவிசண்டை முகூர்த்தமிட்டானதி னாலே
யிவன்செத்த தோஷமென்றார். 154

நால்வருங்கூடி யொருமையதாகவே நாள்பேசிட நடக்கை
யிலே, மால்தயவாகவே சுந்தரக்கந்தர்வ மாமலைதீர்த்தமும் ஆடி
னரே. 155

திர்த்தங்களாடி நடக்கையிலேயங்கே சேயிழைமார்கள் எதிரில்
வந்து, பார்த்தங்கேநீங்களும் யாரெனவேநாங்கள் பாண்டுமகா
ராசன் மக்களென்றார். 156

தாழ்வில்லாப்பாக்கியர் தன்னைவிட்டுநீங்கள் தான்வந்ததே
தென் றவர்கேட்க, வாழ்வைமறந்தெங்கள் மால்பதத்தைத்தேடி
வைகுந்தம்போகிறோ மென்றுரைத்தார். 157

பாதைவழியாக நாங்கள்போறோம்தடை பண்ணவேண்டா
மென்று தானடந்தார், ஏகிற்பலவனங் கடந்தோரெழுபது யோ
சனை யப்புறம் போகையிலே. 158

தாகமுற்றேதர்மர் தம்பிநகுலனும் தான்மயங்கிவாடி வீழ்ந்த
னனே, அந்திபகலு நடந்திடவேமன்னர்க் கானதுணையாய்த்
துடர்ந்திடவே. 159

எந்தலைநோகுது சந்துவலிக்குது எமன்விதிப்படி தானெனவே,
வந்திடுங்கால மிதுதானோநல்ல மாயவர்செயல்தா னிதுவாமோ. ()

என்றுபுலம்பி நகுலனும்பூமியில் ஏங்கிவிழுந்து மரித்திடவே,
அன்றுவிமானமும் வந்திடவேவுயிர் ஆனதுவைகுந்த வான்பதமே.

தம்பிநகுலனைத் தானடக்கித்தர்மர் தாயகமாய்ச்சொல்வார்
வீமனுக்கு, அம்புவிதன்னிலே கற்றவித்தையொன்றும் ஆருக்குஞ்
சொல்லாத தோஷமென்றார். 162

அப்படித்தர்மரும் சொல்லியேதானங்கே முப்பதுயோசனை தான்போக, செப்பரிதாகிய ஆலடிதன்னிலே தேறியிருந்து இளைப்பாறி. 163

ஆலடிதன்னிலே வீற்றிருந்தார்தர்மர் அங்கோர்முனிபாதம் தெண்டனிட்டு, சாலவெழுபது யோசனைதூரமும் தானேநடந்தார் வழிகூடி. 164

தொடர்ந்துவந்துபோன துரோபதையையெண்ணி தூரவழியவர் போகையிலே, அடர்ந்தபெருவனக் கானகத்தேயொரு ஆனையும் வந்தெதிர் தோன்றியதே. 165

ஆனையும்முன்வந்து ஆர்ப்பரிக்கவீமன் ஆலித்ததன்கழுத் தேபிடிக்க, தானேயுருமாறி வேதியனுய்வாத் தர்மருமேதென்று கேட்டனரே. 166

சகத்தினிலே அந்த அகத்தியமுனிக்குநான் சீஷனாகியவர் பூசனைக்கே, அகத்தியம்பூங்காவிற் பூவெடுக்கரெண்டு ஆனைகளங்கே புணர்ச்சிகண்டேன். 167

பூவெடுக்காமலே நின்றுவிட்டேனந்தப் பூசைதப்பியவர் கோபமதாய், ஆவலினாலென்னைக் கண்டபோதேநீயும் ஆனையாய்ப் போவென்று சாபமிட்டார். 168

சாபமுந்தீர்வது எப்போவென்றேனிது தான்வழியாகவே தர்மர்வர, பாபமுந்தீர்வது நீர்போகவென்றுருங்கள் பாக்கியத் தாற்சாபந் தீர்ந்ததுவே. 169

போறேனையாவென்று ஐவர்நடந்திட போனதேயவ்வனந் தூரவழி, வாராதமூங்கில் வனந்தீர்த்தமாடி வந்துசுகமுனியைக் கண்டார். 170

கண்டுபணிந்து முனியிடத்தேவழி காணவிடையுமே தான் வாங்கி, அண்டர்பிரானை மனதிலெண்ணி அவர் ஐம்பதுயோசனை தானடந்தார். 171

வையமறியாத கானகத்தேவெகு மாதவஞ்செய்தே ஜடை முடியும், தையலருசி முனைத்தவமுங்கண்டு தர்மருந்தம்பியர் தான் வணங்கி. 172

ஆண்டியென்றவேஷம் பூண்டதென்ன எங்க ளாச்சிரமந் தன்னில் வந்ததென்ன, வேண்டும்வரம்இனி நாம்கொடுப்போம் வந்த விந்தையைச்சொல்லென்று கேட்டிடவே. 173

பிள்ளைவரமொன்று கேட்பதில்லை பெற்ற பிள்ளைபெண் சாதிமே லாசையில்லை, மன்னவனென்பேர் தருமனம்மாநாங்கள் வைகுந்தம்போக வரங்கொடுப்பாய். 174

நல்லதென்றேவிடை தான்கொடுத்தாரவர் நன்றானசோலை மலையேறி, வல்ல பவளமலைமுனியைக்கண்டு வணங்கிவிடையும் நடக்கலுற்றார். 175

102141

அங்கோர்வனத்தில் அகத்தியன்புலத்தியன் அடிபணிந்து
விடைவாங்கி, தங்கும்வசிஷ்ட முனிவர் ராசரிஷி தன்னால்விசுவாமித்
திரன் தன்னைக்கண்டார். 176

மூவர்ரிஷியே சரணமென்றேதர்ம[illegible] முன்னடிபோற்றியே
தெண்டனிட்டு, தேவாறியவே வைகுந்தம்[illegible]வென்று செப்பி
விடையும் கொடுத்தாரே. 177

உல்லாசமாக வழிநாறுயோசனை உன்னிதமாக நடக்கையிலே,
சோலைவனமும் அதிசயமுங்கண்டு சொல்லியேதர்மருந் தம்பியு
மாய். 178

சாலவேபங்கய வாவிதன்னில்வர தங்கியிருந்தார் தவிப்பாறி,
பெங்கனும்பாதை வழிகூடி இந்த்ரகோமலையே வருகையிலே. 179

இந்தவனத்தில் தம்பிமார்களுடன் தர்மரும்கதைசொல்லிப்
போகையிலே, வெங்கண்சிவந்து வால்முருக்கியொரு வேங்கையு
முன்வந்து தோன்றியதே. 180

தோன்றியவேங்கையை வீமன்கண்டுவெகு சூரத்தினாலதை
வாய்கிழிக்க, தோன்றியவேங்கை யுருமாறிஐயர் போலுருவாகி
நடந்ததுவே. 181

கெற்பவழிதூரம் எண்பதுதாண்டியே கேதாரபாதை வழி
தனிலே, அற்புதமான குறிஞ்சிவனத்தினி லங்கோர்முனிவ னடி
தொழுதார். 182

வணங்கிமுனியை யனுப்பிக்கொண்டுவெகு வாகாயுச்சி மலை
கடந்து, இணங்கியயோசனை நாலுவிட்டேயவர் ஏகியேயோர்வனம்
வந்திருந்தார். 183

சென்றுவிழுந்த அருச்சுனன்பொன்மயத் தேரினில்வைகுந்
தம் போய்ச்சேர, மன்றினிற்போர்வீமன் தானழுகத்தர்மர்
மார்போடணைத்து மிகவழுதார். 184

அழுதுவிஜயனைத் தானடக்கியவர்க் கானசடங்கு மிகநடத்தி,
தொழுதுவாரக மலைகடந்தேவீமன் சொல்லுவான்தர்ம ரடி
தொழுது. 185

வில்விஜயன்போன தென்னகுற்றமென்று வீமனுங்கேட்கத்
தானுரைப்பார், அல்லடாதம்பி போர்வீமாநானும் சொல்லுவேன்
கேளும் அதின்விபரம். 186

வாய்த்தசமரினிற் போர்க்களத்தேநம்ம மாயவன்தேரூர
மேவியிலிருந்து, சூத்திரமாக பரிநடத்தசுவாமி துணைமலர்ப்பா
தங்கள் நொந்ததுவே. 187

காயாம்புமேனியன் தேரூரஇவன் கால்தனைநீட்டியே மேவி
ருந்து, மாயா தவீரன் அருச்சுனனுமந்த மாபாவத்தாலிங்கே செத்த
தென்றார். 188

0785

அவ்விதஞ்சொல்லி அமுதவாவிதீர்த்தம் ஆடியேதர்மர் இருவருமாய், இவ்விதம்பேசியே தொண்ணூறுயோசனை யேகிவழியும் நடந்தனரே. 189

காயாம்புமேனியா மேகவர்ணவுந்தன் கருணையாலெங்களைக் காக்கவென்று, ஆயாசங்கொண்டு இருவருமேவர அங்கேவராகமுந் தோன்றியதே. 190

வந்திடும்பன்றியைத் தான்பார்த்து அங்கே மாபலத்தாலே வதைத்திடவே, செந்தமிழ்வேதிய னாகிநிற்க இந்தச் செய்கை யென்னவென்று தான்கேட்டார். 191

தந்திரகார்மேக மாமுனிவேள்வி தடுத்ததினால் வந்த சாபமிது, உந்தன்கிருபையாற் சாபந்தீர்ந்ததென்று ஓடிவிட்டானந்த வேதியனும். 192

இந்திரகிரியுடன் நாமகிரிமலை இத்தலந்தாண்டி யவர்போக, முந்தியிருநூறு ஐம்பதுயோசனை உன்னிதமாக நடக்கலுற்றார். 193

வஞ்சமலையுங் கடந்தனரேயவர் மற்றுமிருபது யோசனையும், மிஞ்சுபுகழ்தர்மர் தானடக்கவல்ல வீமனுக்கங்கே யசதியதாய். 194

தம்பியர்நால்வரும் துரோபதையும் இந்த கார்வனத்தே நாங்கள் கூடிவர, கும்பிவனத்தினி லொண்டியாகவிட்டு கொண்டோமென்றேவீமன் தானழுதான். 195

அண்ணன்முகத்தைப் பார்த்தழுதான்வீமன் ஆருந்துணையில்லை யண்ணாவென்று, கண்ணன்செயலோ அரன்செயலோ என்ன காரணமோவென்று தானழுதான். 196

வீமன்அழுதபோ கண்கள்சுழன்றங்கே வீழ்ந்துவைகுந்த பதவிகண்டான், ஆமெனும்வீமனுந் தர்மர்கையாலே அலறியெடுத்து மடியில் வைத்தார். 197

தூக்கியெடுத்து மடியில்வைத்தார் தர்மர் சோபிதமாக முகத்தை வைத்து, தாக்குபலங்கொண்ட போர்வீமாவுந்தன் தாஷ்டீகமெங்கே போயினதோ. 198

கந்திருவன்வந்து துரோபதையைக்கொண்டு கானகம்போகத் தொடர்ந்துசென்று, மாந்துளிர்மேனியாந் துரௌபதையைமீட்டு வந்தபலமெங்கே யென்றழுதார். 199

ஆற்றினிலெங்கள் ஐவரைத்தூக்கியே அக்கரைகொண்டுமே வந்திறக்கி, சேர்த்தியேயெங்கள்முன் தானடந்துவந்த செய்கை யெங்கேயென்று தானழுதார். 200

பன்றிதூரத்தி வருகையிலேயெங்கள் பக்கத்துணையாக நீயிருந்து, வென்றியாயெங்களை கூட்டிவந்தாயன்று மேலோகஞ் சென்றாயே இத்தினத்தில். 201

ஆனைமிரட்டி யதட்டிவரநீயும் அஞ்சாமல்முன்னின்ற ஆண்மை யெங்கே, கானகத்தில்வந்து சிங்கமெதிர்த்திடக் கையாற்கிழித்த பலமுமெங்கே. 202

ஆரிருந்தாலென்ன நீயிருந்தாலெனக் கானதுணையென்று நானி ருந்தேன், பாரிவனந்தனி லொண்டியாய்விட்டாயே பாவியென்றே தர்மர் தானழுதார். 203

தானேவனத்தி லேயழுதார்தர்மர் தாரணிமீது விழுந்தழு தார், சேனைகளத்துறை வீமனைக்காட்டினில் சேர்த்தியே யப்புறம் தானடந்தார். 204

பாரினில்வாழும் பருவரையைச்சேர்ந்த பன்றிகடமானே புள் ளினமே, நோரகயென்னுடன் தான்பிறந்தவீமன் நேர்நடந்தே வரக் காணீரோ. 205

மையணிகண்டற்கு மைத்துனனாந்த மாயவன்றன்பாதங் காணவென்று, வையகம்புகழ்ந்திடும் விஜயனிந்தமார்க்கம் வர நீங்கள் காணீரோ. 206

அன்னமேதாராவே பூங்குயிலேயிந்த ஆணழகர்வரக் காணீ ரோ, சொன்னமொழிதவ ரூதநகுலனும் சொர்க்கம்போகும்வழி காணீரோ. 207

பார்த்துமிரட்டிய சிங்கங்களேயிந்தப் பாரினில்வாழும் புலி களே, சாத்திரந்தேர்ந்த சகாதேவனும் இங்கே தங்கிவாநீங்கள் காணீரோ. 208

கஞ்சமலர்மது வுண்டிடும்வண்டுகாள் காவினில்வாழ்ந்திடும் தும்பிகளே, பஞ்சவர்நாயகி துரோபதையாளிங்கே பாரவழி தனில் காணீரோ. 209

தேடிவழிதனில் சிந்தைநொந்துதர்மர் செங்கண்மால் பாதந் துணையெனவே, நாடியேவைகுந்த பாதைவழிகூடி நாயகனங்கே நடந்தனரே. 210

ராஜனுமங்கே நடந்துவரப்பச்சை நற்பரிதேரேறும் சூரியன் போய், நேசமதாயொரு ஆலடிதன்னில் நித்திரைவந்து துயின்ற னரே. 211

நித்திரைசெய்யுந் தர்மரைக்கண்டுமே நோரகஜந்தலை நாகம் வந்து, பத்திவிழுங்கையில் மாயவனாங்கே பார்த்தேதிருவுளந் தானினைந்தார். 212

கங்குல்விலகிக் கதிரோனுதித்திட கைகுவித்தேயவர் தெண்ட னிட்டார், அங்கேபெருவழி யொன்பதுயோசனை அப்புறம்போக நடக்கலுற்றார். 213

வருணமலைதன்னைத் தான்கடந்துதர்மர் வாரவழிதனில் மும் மலையை, சிறுகடல்தன்னிலே சக்கரம்வாரியே சிந்தைதெரியவே தர்மர்கண்டார். 214

வாரியெறியவே தர்மர்கண்டுமாயன் வாய்த்ததுணை யென்று தானறிந்து, பாரவழி நூறு யோசனைதூரமும் பாங்கான அஞ்சன மாமலையும். 215

அஞ்சனமாமலை பின்போட்டுதர்மர் அப்புறம்போகப் புருஷ முனி, அஞ்சும்வழிதனில் ஒண்டியாகவந்த சோலியென்னவிங்கே சொல்லுமென்ன. 216

ஒண்டியாய் நீஇங்கே வந்ததென்ன வுங்கள் ஊரென்ன பேரென்ன சொல்லுமென்றார், தெண்டிரைசூழ்ந்திடு மத்திபுர மெங்கள் சீமையென்பேரும் தருமரென்றார். 217

தம்பியர்நால்வரு முன்னேபோனாரங்கே சாமிமால்பாதமே முன்காண, அன்புவைத்தேவிடை தாருமென்னமுனி யாச்சிரமத்தி லடிதொழுதார். 218

ஒப்பிவிடைதரப்போரவழியிலே ஒரு நூறுயோசனை தானடந்து, தொப்புமுதிர்ந்து பழமுதிரும் அந்தக் கோணமலையுமே தான் கடந்தார். 219

செயமிகுந்துனை தர்மருமேயங்கே சிவன்மலையைக்கண்டு பூசை செய்தார், நயமிகுவைகுந்தப் பாதைவழிதனில் நன்றாகப்பொய்கை யில் நீராடி. 2 0

அன்புடனேசிவ யோகபட்சிதனை அடிகள்தொழுது பணிந் திடவே, தென்புடன்தேவர்கள் கூட்டங்கண்டேயவர் சேவித்து தூரம் நடக்கையிலே. 221

வந்தகருமான கருணைநதியினில் வந்துமேநீராடி யப்புறத் தில், சந்தரவிந்தகிரி யேமகிரிமலை தாண்டியேயப்புறம் போக லுற்றார். 222

கங்கைமலையும் கடந்துசெல்ல வெகு கல்லுமலையுமே தான் நடந்தார், பொங்குபுகழ்நாக வல்லியாற்றங்கரை பொய்கையிலே தர்மர் வந்திருந்தார். 223

வந்திடுந்தர்மர் மனமறியநல்ல மாமறலிமறு வேஷங்கொண்டு, குந்திநடக்குஞ் சுணங்கனைப்போல்வர கூடவேஅக்கரை சேர்த்து மென்று. 224

மாயன்செயலென்று அக்கரைதாண்டவே மார்போடணைத்தார் புழுச்சொரிய, தாயகமாகத் தலைசுமையுங்கொண்டு தர்மரும் அக் கரை தாண்டலுற்றார். 225

ஆறுகடந்துபின் போகையிலே அவர் அன்னலட்சுமிமலை தானேறி, நேராய்வழிபோகத் தெய்வமலைதன்னை நின்றங்கே கண்ணாரக் கண்டாரே. 226

மாங்கனிதேங்கனி காய்த்திருக்குமங்கே மாதளைமல்லிகை பூத்திருக்கும், தாங்காதவாழை குலைசாயுமங்கே தாழைமலர்வாச மேபாயும். 227

மாமரந்தன்னிற் குயில்கூவும் அங்கே மந்திகள் தன்னை மரம் பாயும் பூமரந்தன்னிற் கிளிபாடும் அந்தப் பூங்காவில் அன்னங் கவிபாடும். 228

தேவர்களங்கே சிறந்திருக்கும்நல்ல தேவேந்திரராஜன் கொலு விருக்கும், ஆவலாய்நின்றவர் தெண்டனிட்டதேவர் அனைவர்க்குந் தாழ்ந்தங்கே போற்றிசெய்தார். 229

போற்றிசெய்தர்மரைத் தான்தழுவிநல்ல பூலோகத்தர்மருந் தானிருந்தார், ஏற்றிபணிந்திடும் மன்னனைக்கூட்டி ஏகியேகேதாரம் தானடந்தார். 230

தென்னவனிந்திரன் முன்னடக்கத்திரு மாநதிகண்டவரேது சொல்வார், மன்னவரின்னதி யாடிடவேயுந்தன் மாபாவந் தீருமென் றேயுரைத்தார். 231

முந்தியபாரத விந்தைப்பாவந்தீர மூழ்கிநீர் வாருமென் றேயுரைத்தார், தந்த வரப்படி தர்மதுரைமூழ்கி தங்கநிறமாகநின்ற னரே. 232

நின்றிடுந்தர்மனைத் தேவர்கண்டேயிது நிச்சயம்வைகுண்டம் போறதென்று, மன்றல்செறிந்தநல் மறலியைக்காணவே வந்தங்கே கோபுர வாசல்கண்டார். 233

பொன்னணி மேடையும் பூவுகள் வேய்ந்திட்ட பொற்பதச் சோடினை வாசலத்தில், நன்னகர்வீதி வடக்குவாசல்தன்னில் ராஜன் துரைதர்ம ராஜன்வந்தார். 234

தேவர்களெல்லோரும் முன்னடக்கநல்ல தேவேந்திரராஜன் பக்கல்வந்தார், பாவையராலாத்தி ஏந்திடவேயந்த பட்டணம்வந்து புகுந்தனரே. 235

வீதிகளெங்குமே போதிகளும் அங்கே மின்னும் வச்சிரமணி தூண்களும், மாதர்கள்கையாலே கோலமிட்டதிண்ணை மாடங் களும்சித்திர கூடங்களும். 236

இந்திரவானவர் கூட்டமதாய்வர எல்லோரும்மாமுனி மண்ட பத்தில், வந்தெமராஜன் கொலுவிருக்கும்நல்ல மாமணிமேடையில் வந்துகண்டார். 237

கண்டங்கேதர்மனும் தெண்டனிடயேமன் கையிலெடுத்து மடியில்வைத்தான், எண்டிசைவாழ்த்துந் தர்மதுரைநீயும் என்பதி யாளவே வேணுமென்றார். 238

இப்பதியாளவே வந்ததில்லைஇந்த எண்டிசைமேற்புவி யாசை யில்லை, நற்பதியாகிய வைகுண்டம்போகவே நாயகனேயென்னை யனுப்புமையா. 239

பச்சைமேகவண்ணன் சொல்மறுத்தேயிந்தப் பாரினிலெங்கு மிருப்பதில்லை, வச்சிரமார்பதத் தையரேயென்னை வைகுண்டம் போக விடைகொடுப்பீர். 240

செய்யமறலியுந் தான்கேட்டு அவர் சிந்தைமகிழ்ந்தபின் னேது சொல்வார், அய்யனேஉந்தன் குருவைக்கொல்லமுன்னே ஆனையத மென்ற பொய்தனக்கு. 241

பொய்யறவிங்குள்ள வாறுநரகமும் போயங்கேபாரென்று தூதனுப்ப, மெய்யன்துணை தர்ம ராஜனைக்கூட்டியே விந்தையாய்த் தூதரு மேதுசொல்வார். 242

வஞ்சனையாய்ப்பில்லி வைக்கின்றபேர்க்கிது வாய்த்தபெருங் குட்டை யாறுமென்ன, நெஞ்சறயேழைகளைக் கெடுத்தபேர்க்கிது நேரானதூண்டு விலங்கிதுபார். 243

வேலைக்குஆமென்று நாளைக்கென்றேதடம் விட்டிடும் பேர்க் கிது அக்கினித்தூண், வாணும்விலையைக் கெடுத்தவர்க்கே காய்ச்சி வைப்புமிருப்பு முக்காலியென்றார். 244

தீரும்வழக்கை அழிவழக்காகவே செய்குவோமென்று மனதி லுன்னி, விருடனேசொன்ன பேரைப்பிடுங்கிட மேலும் இருப்புக் குறடதுபார். 245

ஈயுங்கொடையைத் தடுப்பதற்கேவீச ஏமன்கைபாசக் கயிறது பார், வாயாரவேபொய் சாட்சிசொன்னோர்க்கிங்கே வாய்த்திட கட்டுங் கயிறதுபார். 246

மெத்தப்பவிசாகக் குற்றம்செய்தபேர் மேலிட்டெறியவே சூலங்கள்பார், குற்றமில்லாதாரைக் குற்றஞ்சொல்வோரிங்கே கூட்டியடித்திடுஞ் சாட்டையைப்பார். 247

தந்தைதாய்வாசல்வர முந்திச்சினந்துமே தாண்டிடும்பேர்க் கிடும் தூண்டியும்பார், வந்துசெய்வோர்கூலி பிந்திக்குறைத்திடும் மாந்தரையாட்டவே செக்கிதுபார். 248

காமத்துரோகிகள் சாமத்துரோகிகள் கடும்பாவத்தார்க்குங் கழுவதுபார், மேன்மைக்குருமொழி மேகத்தைவிட்டோரை வீசி யடிக்கப் பிரம்பதுபார். 249

பஞ்சையைக்கையால் அடித்துப்பறித்தோர்க்கு பாரக்குழி யினில் அட்டையைப்பார், வஞ்சகத்தார்க்கிது அக்கினியாமிது வாய்த்தநரகக் குழியிதுபார். 250

ஓங்குநரகங்களாறுகண்டறிது ஒன்றுக்குயோசனை ஏழுமுண்டு, தீங்குகரத்தி லெத்தனைவைத்தார் நேராகச்சொல்ல முடியாது. 251

வையகம்புகழ்ந்திடும் வைகுந்தந்தேடியே வந்திடுந்தர்ம துரை யேநீர், செய்யுஞ்சமரினில் பொய்யொன்றுசொல்லவே கெட்டநரகங் காட்டினமே. 252

ஏழாநரகத்தில் போறதடத்தினி லெட்டியேபார்த்தாரே தர்ம துரை, ஆழாப்பழகன் துரியோதனன்படும் ஆக்கினைகண்டே யழுக லுற்றார். 253

அண்ணன் தம்பியர் நூற்றுவருமங்கே அட்டைக்குழியிலழுந்து வதை, கண்ணால்கண்ட நூற்றுவர் தங்களை கைதூக்கியங்கே யெழுப்புமென்றார். 254

மாபாவஞ்செய்யுந் துரியோதனன் தன்னை மன்னவனல்லா தெழுப்பிவிட்டால், கோபங்கொண்டு சூலத்தினாலவர் குத்திக் குலக்கழு வேற்றிடுவார். 255

புண்ணியவான்துரை தர்மருமேயவர் போகமனத்தினில் தான் கேட்டு, பண்ணியதர்மத்தில் பாதிதந்தேயவர் பாழ்நரகைவிட் டெழுப்பினரே. 256

கூடவேநூற்றுவர் தங்களைப்பின்னாலே கூட்டியெமபுரந் தன்னில்புக்கி, நாடிமறலி பாதத்தில்வீழ்ந்தவர் நல்லடிபோற்றியே தெண்டனிட்டார். 257

தெண்டனிட்டதர்மர் நூற்றுவரேயெந்தன் சேதியல்லாமல் யெழுப்பினதார், மண்டலந்தன்னி லவர்செய்தபாவத்தை வாயினாற் சொல்ல முடியாதே. 258

வாட்டமில்லாத்திரி யோதனன்நூற்றுவர் மாபாவஞ்செய்த கொடுமையினால், தேட்டமில்லாத்தனி யேழாநரகத்தில் சேர்ந் திட்டபேரை யெழுப்பினதார். 259

நான்செய்தபுண்ணியம் பாதிதந்தேயவர் நாடுங்குழியைவிட் டெழுப்பிவந்தேன், வாஞ்சையதாயந்தக் குற்றம்பொறுத்தென்னை வைகுண்டஞ்சேர்த்துமென் றேதொழுதார். 260

இன்பங்குளிர்ந்தவர் தர்மரைக்கையாலே யெடுத்தேயணைத்து முகங்குளிர்ந்து, அன்புடனேசென்று வைகுண்டம்போயந்த ஆயன் பதங்காணு மென்றுரைத்தார். 261

எமனுக்கேவலாய் நூற்றுவர்தங்களை இங்கேயிருமெனத் தானுரைத்து, வாய்மையாய்த்தர்ம ராசன்முன்னேகையில் வாங்கி விடைமிக தானந்தந்தார். 262

தேவர்கள்இந்திரன் வானவர்கள்சூழ திசைக்குப்பாலகர் நார தரும், நாவலர்போற்றும் வசிஷ்டர்விசுவாமித்திரர் நாடிபிரமன் பதம்புகுந்தார். 263

தேருந்தெருவீதி சோடினையும்அங்கே செம்பொன்அணிந் திடும் மண்டபத்தில், ஆரும்புகழ்ந்திடும் பிரமன்பதம்போற்றி அடி பணிந்தே தர்மர்தெண்டனிட்டார். 264

ஆய்ந்திடும்வேத முதலோனேயிங்கே அம்புவிதன்னைப் படைத் தோனே, சாய்ந்துமேமால்பதம் வைகுந்தங்காணவே சாமியெனையு மனுப்புமையா. 265

தாயகமாக பிரமனெழுந்துமே சகலருங்கூடி வருகையிலே, மாயவனாங்கே வைகுண்டம்விட்டுமே வந்தாரேயந்த வழிதனிலே.

தேவையாய்த்தருமனும் மாயவனார்பாதம் தேடியேபோற்றி மிக வணங்கி, மூவுலகாண்டிடும் மால்திருப்பாதத்தில் முக்காலும் போற்றித் தொழுதாரே. 267

சாந்தமாகிய தர்மருமேநல்ல சாமியைப்போற்றி மிகவணங்கி, வாழ்ந்தகமாக மனமகிழ்ந்தேநீயும் வைகுண்டம்வாவென் றழைத்த னரே. 268

எத்திசையெங்கும் புகழ்ந்தேத்துந் தேவேந்திரமறலி பிர்மா வுடனே, மத்தளம்பேரி முரசுமதிர்ந்திட வந்தேகைலை மலையைக் கண்டார். 269

காட்சிதந்த கயிலைமலைத்தேவர் கைகுவித்தேதொழுது தேத்து மலை, சூட்சிமிருந்த சிகரமலைசந்திர சூரியர்வலமாக சுற்றுமலை. 270

தர்மமிருந்து செழித்தமலைசூரர் தன்னையழித்த பரமன்மலை, கர்மங்களெல்லாம் பறக்குமலைஞானக் கண்கள்மிகுத்து திறக்கு மலை. 271

குணமெங்குமேவியே சாந்தமலைசெய்யுங் குற்றங்களெல்லாந் தவிர்க்குமலை, மணமெங்கும்வீசி மகிழ்ந்தமலைதிரு வாழுகயிலாச மலையில் வந்தமர்ந்தார். 272

வந்துஎல்லோரும் மிகவணங்கிசிவன் மாமலர்ப்பாதமேபோற்றி செய்ய, சந்தோஷமாகவே மாலும்சிவனுமே தான்தழுவியங்கே தானிருந்தார். 273

வாருந்துரைதர்மர் இங்கேயிருமென்று வாழ்த்திவிடையது தான்கொடுக்க, சீரானவைகுந்தம் போகவிடைதா செப்புமென்றே தர்மர் தான்பணிந்தார். 274

சந்தோஷமாகக் கைலைமலைவளர் சாமிவிடையது தான் கொடுக்க, மந்திரஞ்சேரும் வைகுண்டபதிதன்னை வந்துகண்டார் தேவ ரெல்லோரும். 275

வைகுந்தவான்பதி வீதிகளும்அங்கே மாமலர்சோலையும் மேடைகளும், கையுரமாகிய புன்னைகளுமங்கே காய்த்துவளர்கின்ற தென்னைகளும். 276

வாய்ச்சகனிகதிர் வாழைகளுமடல் மாமணம்வீசிய தாழை களும், காய்ச்சவெலுமிச்சை நாரத்தையுங்கனி யானகொடிமிச்சை மாதளையும். 277

ஊஞ்சல்களாடிடும் பூமரங்கள்கனி ருத்திராட்சம்பொங்கு மாமரங்கள், வாஞ்சைசீராடிய பொய்கைகளும்பால் மாமணம் வீசிய வாழைகளும். 278

பூவினில்தேனுண்ணும் வண்டிரையுமந்த பொய்கையிலே யன் னம் நீராடும், காவினிற்கிள்ளை கவிபாடும்ராம காகுத்தனென்றே குயில்கூவும். 279

பொன்னின்தகட்டினால் வேச்சல்களும்வீடு பூட்டுகிலேவச்சிர நாட்டுகளும், நன்னயமான நவமணிதங்கிய நற்கதவுமாணிக்கப் பொற்கதவும். 280

தங்கக்கலச முகடுகளும்அங்கே சாவடிசெம்பொன் தகடுகளும், மாதர்களெங்கும் மயிற்சாடைதங்க மாநகர்வீதி மணிமேடை. 281

மார்க்கரகுராமர் வாழ்ந்துவரும்அந்த வைகுந்தமென்னுந் திருப்பதியை, பார்க்கமகிழ்ந்துமே வைகுந்தவாசல் பரமனைப் போற்றி யடிதொழுதார். 282

மாயனேவைகுந்த வாசாதிருப்பதி மாலழகா ரகுநாயகனே, ஆயனே அச்சுத செங்கண்மாலேயென் றடிதொழுதேதர்மர் தெண்டனிட்டார். 283

சீதரகோவிந்தா நாரண விண்டுவே தேவர்கள்போற்றுந் திருமாலே, மாதவாஅன்றுநீ யெங்களைக்காத்திட்ட வாமனனேயென்று தெண்டனிட்டார். 284

தெண்டனிட்டேயவர் மூவருந்தர்மரும் தேவர்முனிவர்கள் தான்சூழ, மண்டலமேபுகழ் வைகுண்டவீதியில் வந்தார்வலமாக வெல்லோரும். 285

தாளமத்தளம் தவில்முரசு பேரி தாரைகள் கொம்புகள் தானூத, வாழுந்திருப்பதி தென்திசைவீதியில் வந்தனர்வானோர் மலர்சொரிய. 286

தென்புறவீதியும் சுற்றிவருகவே தேவர்கள்பொன்மாரி தான் பொழிய, கும்புகும்பாகவே தானடக்கும்வெகு கொத்தளவீதி கடந்தனரே. 287

வெள்ளைக்கவரிவெண் சாமரைவீசிட வேடிக்கைகோடி விளங்கிவர, வள்ளல்வைகுண்ட வடக்குவீதித்தெரு வந்திடமாவலி கண்டனனே. 288

பேரிகைதுந்துமி வர்க்கமுடனிங்கே பேரணியாகவே வந்தவனார், காரியமேதென்று மாவலிகேட்டிட கண்ணனுந்தானே மொழிந்தனரே. 289

வையகத்திலிவ னாறிலொன்றாகவே வாங்கியதர்ம னென்றே யுரைத்தார், பையவேசாமி யுரைத்திடவேஅவன் பார்த்துமனமும் பூர்த்திடவே. 290

பூமியிலேழைக் குடிகெடுமேயிவன் புண்ணியவானோ பாவமென்றால், சாமியுரைத்திட மாவலிகேட்டுமே தர்மவானிவன் றானெனவே. 291

உந்தன்கிருபையால் வந்ததினாலிவன் உத்தமனாகு மென வுரைத்தார், சந்தோஷமாகவே மாவலிதானங்கே தர்மனைத்தாவித் தழுவினரே. 292

அங்குள்ளவீதிகள் சுற்றிவாஅவர் ஐவருமங்கே அருகழைக்க, சிங்காரமான கொலுவருகேசென்று தெண்டனிட்டார்தேவ ரெல்லோரும். 293

தேவரைப்போற்றியே தர்மரிடஞ்சென்று சிந்தைமகிழ்ந்து சந்தோஷமதாய், மூவடிகேட்டங்கே யோரடியாய்க்கொண்ட மூர்த்தி கடாக்ஷமென் றேயுரைத்தார். 294

பஞ்சவர்துரோபதை யாளுடனேமாயன் பாதம்பணிந்தவர் போற்றிசெய்தார், வஞ்சமறியாத பஞ்சவரைக்கண்டு மாயன் மகிழ்ந்திடத் தேவரெல்லாம். 295

தேவர்வருகவே தெய்வலோகம்பெற்ற தேவேந்திரனுடன் றான்வருக, மூவருமங்கே யுலாவிநிற்கரிஷி முனிவனுமங்கே சூழ்ந்துவர. 296

நீதிநெறிகளுந் தான்விளங்கப்பதி னெட்டுமேளங்களும் தான் வழங்க, மாதர்களாலாத்தி யேந்திடவேமல்லி மாலைகள்மார்பில் விளங்கிடவே. 297

வெற்றிசேர்வீதியிற் றன்கொடுத்தசெம்பொன் வீரியமண்டபந் தானடுத்தே, சிகாமணிமேடை சிம்மாதனத்திலே சேர்த்தினு ரைவரும் துரோபதையும். 298

சிம்மாசனத்தினிற் றானிருந்தாரவர் செங்கண்மால்பாதந் துணையெனவே, கும்மல்விட்டதேவர் தன்பதிசேர்ந்தவர் கூடி யென்றுளு மலங்கிர்தமாய். 299

வாழிவைகுந்தமும் வாழியவேசெங்கண் மாலுந்திருமகள் வாழியவே, வாழிகைலை மலைவாழிசிவன் மாதுஉமையாள் மிகவாழி. 300

நூல்வாழிநூலா சிரியரும்வாழி நூலெழுதும்புல வரும்வாழி, செங்கோல்வாழிமன்னர் முடிவாழி குடிக ளோங்கிமிகவும் வாழி யவே. 301

நாவலர்பாவல ரும்வாழி அச்சிட்ட மலர்மகள் விலாசமும் வாழி, காவலர்வாழி கவிவாழி கடல்சூழ்ந்த வுலகமும் வாழியவே.

வைகுந்தக் கும்மி முற்றிற்று.

102141

பதிப்பிடம்:- மலர்மகள் விலாசம் பிரஸ்,
நெ. 23, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி, சென்னை-1.—(1955)